

5

КНИГА ІІ : ДѢЖНІЙ АПЛІСКАЙ.

Сіце нарицаетсѧ книга сїѧ, таکш дѣжнїѧ апостольская собою вѣниш
одержитъ. Въ сїхъ же повѣстѣвай єсть Лука єѵлістъ, иже и написа
книгъ сїю. Хождаше бо и съ прочими апли, напаче же съ Пігуломъ, и
Ендевз извѣстив, написа. Повѣстѣваетъ же въ ней, какъ, подѣмшихъ
Аглона, вознесеся Гдѣ: и излїане Аха Стагш, бышее въ Пентико-
стини, на апли же, и всѣхъ тымъ присѣшихъ. Поставленіе Матфїа
вмѣстѣ Иакви предателемъ. И поставленіе седмичъ дѣаконовъ, и избраниe
Пангуло, и еліка пострада. Наконѣцъ же въ Римъ юшествие єгѡ. Два-
надесѧтихъ оуеш апостоловъ имена суть сїѧ: Й. Сімшъ глаголемый
Петръ, постомъ Іакшъ Зекедеевъ, и Іоаннъ братъ єгѡ, и Іоандрей братъ
Петра, и Філіппъ, и Иоанна, Барфоломеи, Матѳеи. Іакшъ Альфоугъ,
Сімшъ Зіліотъ, Іаквиль и Младенъ, и Іуда Іскаріотскій, пре-
данный Гдѣ. но вмѣстѣ сегѡ, предателемъ бывшагш, и погибшагш, по-
ставлены єсть на мѣсто єгѡ ѿ аплювъ Матфїи, и причтѣнъ бысть ко
единонацѧтии дванадесѧти. По сїхъ же призвасѧ Пантелей. соуда
избранный: посланъ же бысть и сей съ вариакою благовѣстити Гдѣ бездѣ-
во мѣсяцѣхъ. Ещё же и поставленыхъ ѿ аплювъ седмі дѣаконовъ имена
суть сїѧ: Стегефана, Філіппъ, П. ѡхоръ, Ніканоръ, Тімшъ, Парменъ
и Ніколай. Сїхъ сїшъ аплювъ и дѣаконовъ дѣжнїѧ повѣстѣваетъ Лука,
и знаменія ѿ нихъ содѣянія, та же суть сїѧ: Петръ и Іоаннъ именемъ
Гдѣнимъ исцѣляша хромаго сѣщаго ѿ рожденїа, сѣдміщаго при красныхъ
авережахъ. Петръ и Іоаннъ и Сапфиръ женѣ єгѡ изшбличи, оутайшихъ ѿ
цѣнѣ села, и ѿ сбѣкта Гдѣви, и быша виезапъ мертвы. Петръ во Ісп-
піи сїмѣршю Дорію, помоліясъ, ѿ мѣртвыхъ воскреси. Петръ низ-
ходящий соуда съ несё, полнъ всѣхъ животныхъ, видѣ. Петровъ сѣнь
врачевъ немощніихъ конѣвши сїхъ. Петръ свѣзанный и страгомъ въ
темніцѣ разрѣшено єѣ ѿ Агло, не вѣдущимъ вониши, и Йрошъ
чертами сїтдѣнъ изаше. Стедінъ сотвори зиженіе и чудеса. Філіппъ
пенетупи ко Єніхъ чудищемъ Ісаю, и крестъ єго. Тойже Філіппъ въ
Самаріи многимъ дѣхъ нечиистыя изгна, хроміи же и разелѣніи исцѣлѣ-
ни быша ѿ негѡ. Пантелей, приближаясь къ Дамаску видѣ гавленіе, и
акто бысть благовѣстникъ. Пантелей въ Аистрѣхъ єнеа, ѿ рожденїю хрома
сѣща, исцѣліи именемъ Гдѣнимъ. Пантелей чрезъ видѣнїе въ Македонію при-
званъ бысть. Пантелей женѣ имѣщѣ Ахѣа пытливъ ѿчисти. Пантелей и Сіла
въ Філіппѣхъ въ темніцѣ ввѣржени быша, ноги имѣщія залиты въ кладѣ.
На полночи же прѣсъ бысть, и всѣмъ оузы ославѣши. Сї по та Пан-
толова главотажцы на немощніихъ и на бѣсновищахъ налагаемъ, исцѣлую
їхъ. Пантелей въ Троадѣ падшаго єнтиха ѿ скна, и оумѣршаго воскреси,
глаголъ: (а) Душа єгѡ въ ней єсть. Пантелей въ Куропѣ запрети